

УДК 821.161.2'06-93
А72

*Серію «Пригодам час»
засновано 2022 року*

ЛЕСЯ АНТОНОВА

**ЗНАЙОМТЕСЯ, ШЕРЛОК!
ЯК ВОНО — БУТИ ЙОРКОМ?**

Намалював *Дмитро Печенкін*

Сім'я

Софійка вже кілька днів почувалася кепсько. Хто ж нудьгує напередодні свого шостого дня народження, питаєте ви? Це ж свято, гості, подарунки... Але Софійку нічого не тішило. А все тому, що мала дуже давно мріяла про собаку. Вона замовляла песика на всі свої попередні дні народження, писала листи до Санти та Святого Мико-

А72 Антонова, Леся.
Знайомтеся, Шерлок! Як воно — бути йорком? :
казкова повість : для мол. шк. віку / Леся Антонова;
худож. Д. Печенкін. — Київ: ВИДАВНИЦТВО РМ,
2022. — 128 с.: іл. — (Серія «Пригодам час»).

ISBN 978-617-8248-17-8.

ISBN 978-617-8248-09-3 (серія).

Привіт! Познайомимось? Я — песик, йоркширський тер'єр, Шерлок Федоренко! Так-так, Федоренко! У мене і паспорт є! Кажуть, зі мною не занудьгуєш, бо ж я потрапляю у безліч кумедних історій! А як інакше — навкруги стільки цікавого!..

Я пізнаю світ, вчуся впевненості, шукаю і зрештою знаходжу себе, а справжні друзі допомагають мені зрозуміти, що я унікальний і неповторний.

Зацікавив? Ось тобі моя маленька кудлата лапка! Тримай міцніше — і вперед до найвеселіших пригод!

УДК 821.161.2'06-93

ISBN 978-617-8248-17-8

ISBN 978-617-8248-09-3 (серія)

© Антонова Л. А., 2022

© Печенкін Д. В., ілюстрації, 2022

© ТОВ «ВИДАВНИЦТВО РМ», 2022

лая, просила собачку в батьків, бабусь, дідусів... Та все даремно! Натомість Софійка отримувала ляльок, ведмедиків, настільні ігри — тобто все що завгодно, але не собаку.

Напередодні свята Софійка, лягаючи в ліжко, ще раз подивилася на малюнки собак, якими давно завісила всі стіни своєї кімнати. Склала молитовно рученята і щиро попросила про песика.

— Будь ласка, будь ласочка, — прошепотіла дівчинка. — Я дуже-дуже хочу собачку. Мені будь-якого, я не примхлива. Можна худого, можна товстого, можна брудного, можна із блохами... Це дрібниці, я про нього подбаю...

До кімнати тихо увійшла матуся.

«Це може бути равлик, або хом'як, або якийсь жук, — думала дівчинка. — Але ж я хочу СО-БА-КУ!»
Раптом у коробці щось пискнуло.

— Ну... — загадково промовила мама, — ти так і сидітимеш із заплющеними очима чи все ж таки подивишся на свій подарунок?

«Та відкривайте ви вже цю коробку, я збудився! Так цікаво побачити, до кого ж я потрапив...»

Софійка розплющила одне око і скосила його до коробки. Щось чорненьке... Придивилася пильніше. Щось кудлатеньке.

«Гарненька... Щоправда, одноока... Ну то й що, я все одно її любитиму, гав-гав!»

Серце в дівчинки застукотіло швидше. У коробці було щось маленьке і дуже схоже на собаку. Метелики запурхали в животі Софійки. Вона розплющила друге око — і як заверещить на весь будинок! Та ні, мабуть, на всю вулицю.

— Собака! Справжній собака! Малесенький собачка! Мій собачка! Це собака! Найкращий у світі собака!

«Ура! У неї два ока! Ще й такі великі! Чого вона так розглядає

вати, якщо, звичайно, ти пробачиш мені минулі образи. — Рекс підійшов ще ближче і лизнув великим рожевим язиком Шерлока в ніс.

— Які такі образи? Я нічого не пам'ятаю, а друзів що більше, то краще. Гав-гав!

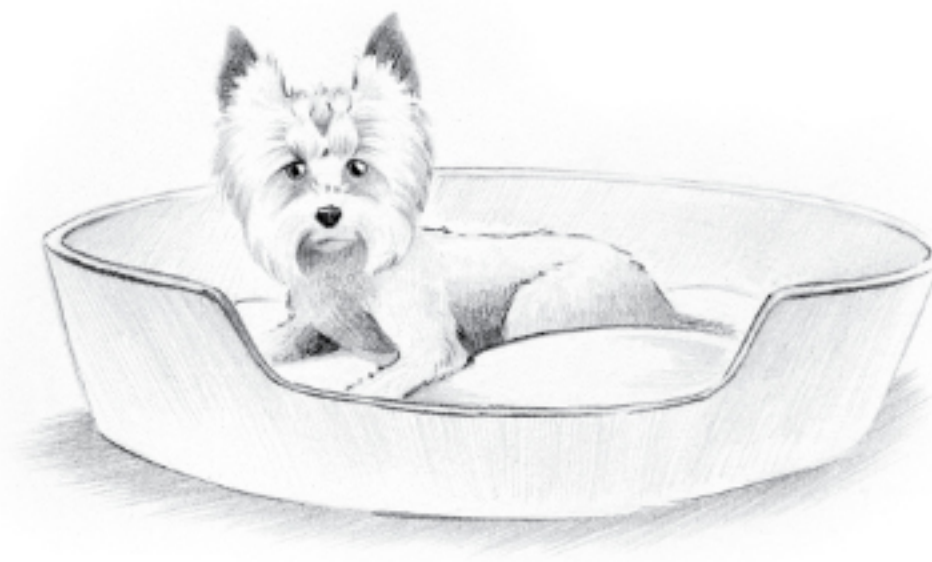
Рекс із тітонькою Кларою вже відійшли на кілька метрів, як Шерлок гукнув у дірку в паркані:

— Рексе! Забув сказати! Чудовий жилет і берет! Тобі дуже личить. Гав-гав.

Рекс обернувся і усміхнувся на всю собачу пащу.

А ввечері, лежачи у зручному лежачку, Шерлок склав вірша:

*Я думав, Рекс — нахабний злюка,
А виявилось, річ у тім,
Що і людині, і собаці
Потрібен друг і теплий дім.*

Зміст

Сім'я.....	5
Щеплення.....	27
Рідня.....	47
Модна зачіска.....	67
Равлики.....	87
Рекс.....	109